

Николай Лилиев

Първата зора играе...

Първата зора играе
сред здрачени дървеса
и трепти от лъх незнаен
в парка ситната роса.

Полунощ едва измина,
ведро утро подрани,
спят в заспалата градина
незаспали ширини.

Мигом в блясък потопена,
шир лазурна се разкри
и над бюста на Шопена
падат първите зари.

КРАЙ

© 1918 Николай Лилиев

Източник: Словото

Набиране: Инна Атанасова, Галина Игнатова или Рейни

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7704>]